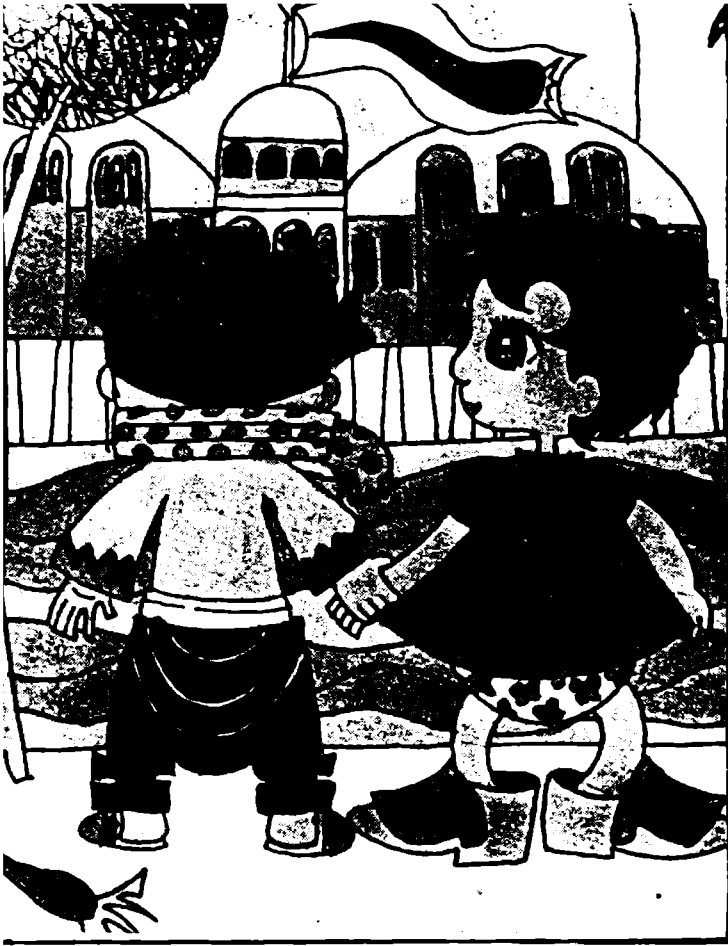

وولاسى كەرويشكان

نوسىنى : زكريا تامر

وهرگىرانى : نورى سعيد قادر

«بنو ، يارى مەكە ، كۆشش بىكە ، دەم و چاوت بشو ، دانەكانت پاك بىكەرەو ، ميوە نەخوئىت تا نەيشۆيتەو» .

صياح ووتى : «تەنانەت پشيلەش نايەوى ئەم ژيانەى ئىمە بىزى» .
سەعدى بەتوورە بوونىكەو ووتى : «ئەرۆم ، ئىتر ھەرگىز سەر ناكەمەو بەم مالدە» .

صياح لى ي پىسى : بۆ كوى ئەچىت ؟» .
سەعدى ووتى : «ھەر ئەرۆم ، ئەرۆم تا ئەگەمە شارىكى تر» .
صياح بەسوربوونىكەو ووتى : «منىش لەگەلتا دىم ، تا كەسو كارمان ھەلس و كەوتى خويان لەگەلتانا نەگۆرن و پەشيان نەبنەو ناگەرىنەو» .

سەعدى ووتى : «ئىستا ئەرۆينەو مالدەو ، بەيانى ھەر لىرەدا بەك ئەگرىنەو ، ئەوسا ھەردووكان بۆى دەرنەچىن» .

ھەرىكەيان رۆيشتەو مالى خوى و خەويان لى كەوت ، بۆ بەيانى بەبەك گەبشتەو ھەو ئەو ھى پرارىيان لەسەردابو جى بەجىيان كرد ، پىكەو بەشەقامە كانا ئەرۆيشتەو ھەروەكو مال ئاواپى بىكەن بە دلىكى خەمناكو جاروبارىش بەخوشى بەكەو سەبرى خەلكەكو مالدەكان و دووكانە كانيان ئەكرد .

صياح و سەعدى ھەر رۆيشتەن تا لە ئاوەدانى دوور كەوتەو ھەو گەبشتە

سەعدى كورنىكى بىچكولانەى سەرو قژ ئالۆزكاوى چەتوون بوو ، زۆرىش شەپانى بوو ، لە ھاوړى بەك زياترى نەبوو ئەوئىش صياحى ناو بوو .

سەعدى و صياح لە كۆلانى گەرەكىكى ھەزار دا ئەژبان و مالدەكانىشيان بەتەنىشت بەكەو بوو .

رۆژنىكان لە كۆلانىكەدا بەبەك گەبشتەن ، صياح بە سەعدى ووت :
- «ئەو چىتە بۆ وا گرزو مۆنى ؟» .

سەعدى ووتى : «وازم لى بىنە خەفەتبارم» .

صياح ووتى : «منىش وەك تۆ خەفەتبارم» .

سەعدى ووتى : «تۆ بۆچى خەفەتبارىت ؟» .

صياح ووتى : «باوكم خوشى ناوئىم ، چەند مانگىكە ھەر گھم ئەداتى پايىسكىلىكم بۆ بىكرىت ، ئەمرو بە سەبەم پى ئەكات ، تا ئىستاش بۆى نەكرىوم .. بۆچى ؟ ئەلى ئەو پارەبەى ئەيدەين بە پايىسكىل يىدەين بەنانىك و سىكانى پى تىر بىكەين باشتە» .

سەعدى ووتى : «منىش دايكم لەسەر ئەو لى داوم چونكە لە كورى دراوسىكە مانم دابوو» .

صياح ووتى : «ژانمان زۆر ناخوش بوو» .

سەعدى ووتى : «فرمان سەپاندن وەكو باران بەسەرمانا ئەبارىت» .

پینگه یان هه له کردوه ، وون بوون ، ترسکی زوریان لی نشت ..
سه عدی هاواری کرد :

«چی بکهین ؟» .

صیاح هاواری کرد : «خوزگه نه هاتینایه بو ئیره» .

هه دووکیان خه ریک بوون بگرین .. به لام هه ریه که شه رمی نه کرد
که هاواری که ی به بی ده سالت و ترسکی بزانی ، له بهر نه وه هه ر جور
بوو خو یان گرت و نه گریان .

صیاح ووتی : « به هه ر چو نیک بی ت نه بی لیره هه ر پوین» . به
هه نگاوی نا به دل و ترسه وه ده ستیان کرده وه به رویشتن ، که بالنده کان
نه یان خویند وایان نه زانی گالته یان پی نه کن . که سه بری دره خته کانشیان
نه کرد ههروه کو شیشی قه فه زیکی گه وره نه هاته پیش چاویان که ده رگای
نیادا نه بی ت .

صیاح ووتی : «باو کم خوشی نه ویم ، به لام بو به پاسکیله که ی بو
نه کریم چونکه بی پاره و هه زاره» .

سه عدی ووتی : «دایکم چاکی کرد لی ی دام ، چونکه بی نه وه ی
کیزی دراوسی که مان خراپه ی بو م هه بی ت نیم دابوو» .

صیاح ووتی : «که س و کارمان نه یان ویست ئاقل و ریک و پیک بین» .
صیاح و سه عدی به ناو دار ستانه که دا بی پشوودان روشتن ، تا به ره به ره
دره خته کان هاته کزی و به ته وای نه مان ، گه بی شته قه راخی ده شتیکی
بان و به رین ، نه وسا به سه ر سوورماویه وه راوه ستان و له پریکا سه عدی
ده ستی راکیشاو به صیاحی ووت :

«سه یرکه ، سه یرکه !» .

سه عدی ئامازه ی بو که رویشکیکی زور کرد که هه ریه که پرمیکی
کورتی به ده سه وه بوو ، به بی ترس لی یان نریک نه بوونه وه :

صیاح ووتی : «ئای له و دیمه نه سه یره !» .

که رویشکه کان ده وری صیاح و سه عدی یان گرت .

سه عدی ووتی : «ئیسنا نیمه له کوی بین ؟» .

که رویشکه وه لامی دایه وه : «ئیه له وولاتی که رویشکان دان» .
سه عدی به حه به ساوی یه وه هاواری کرد ، ووتی : «ئای له وه ، بوچی
که رویشک قسه نه کات ؟» .

که رویشکه که ووتی : «به ناوی پادشای مه زنی که رویشکانه وه نه تان
گرین ، ئیه یاسای وولاتی نیمه تان پی شیل کردوه ، چونکه هیچ
ئاده میزادیک بو ی نی یه پی بیته وولاته که مانه وه» .

کینگه کافی قه راخ شار ، له ژیر دره خته کانا راوه ستان و هه ریه که
سیوینکیان له دره خته که کرده وه له سه ر گیا که دانیشتن و به وپه ری
برستی یه وه سیوه که یان خوارد .

دوای حه سانه وه ، ده ستیان کرده وه به رویشتن ، به ده م ریوه باسی
که س و کاره که یان نه کرد و وایان بیر نه کرده وه که په ژاره و غه میکی زور دای
گرتوون . به لام هه رکه دارستانه چره که یان دی سه ریان سوورما ، خو نه وه
دارستانیکی راسته قینه یه ، ههروه که نه و دارستانه ی له کتیا دیویانه به قیژه و
هه راو هوریاوه به ره و دارستانه که چوون به وپه ری .

خوشی و تریق و هوریه وه به نیو دره خته کانا رایان نه کرد و یاری یان
نه کرد . نه وه نده یان را کرد تا له په لوو پو که وتن به هه ناسه برکیوه خو یان دا
به زه وی یه که داو لی ی پال که وتن ، زور کامه ران بوون . دیسانه وه
هه لسانه وه و ویستیان له دارستانه که بچه ده ره وه ، سه یریان کرد

سعدى ھاوارى كرد : «ئەمە خۇشترىن نووكتە بە كە لە ژانما گويم
لى ئى بوويىت .»

كەرويشكە ووتى : «ھىچ پەلە قازى بەك نەكەن ، خوتان بەن
بە دەستەو ، ئەگيان ئى بەزە ئى بەرمە كانمان ئەتان كوژىن ، دەى خىرا
پيشمان كەون .»

صياح بە گالته ترسى لە خوى ھىناو پرسى :
«بۇ كوئان ئەبەن ؟»

كەرويشكە كە بە وىقارىكەو ووتى : «ئەتانبەن بۇ لاي پاشاي
مەزمان ، چۇنكە ئەو ھەر خۇى ئەزانى چىتان لى ئەكرىت .»
كەرويشكە كان بە رەمە كورنە كانيانەو وە صياح و سەعدى يان دايە پيش و
بەرى كەوتن .

لە پر سەعدى پىكەنى و بە صياحى ووت :
«وەرە با رابكەين .»

صياح بە ھەلچوونىكەو ووتى : «دىسان وە باسى را كرىت كرىدەو ؟
لەو ھەموو نا ھەموارى بەى بە سەرمانا ھات ھىچ پەندىكت دەرئەگرت ؟
ئەتەوى ئەجارەش دوو چارى دەرديكى ترمان بكەيت ؟»

سەعدى ووتى : «چىتە بۇ ئەوئەندە ئەترسىت ؟ من ئەتوانم بە بەك
چەپۆك بە لايەنى كەمەو دە كەرويشكە بكووژم .»

سەعدى و صياح لە رېگادا ھەر مقومۇيان بوو تاگەيشنە كۆشكىكى
گەورە كە ئالايەكى بە سەرەو ئەشەكايەو ، ئالاکەش وئەنى گىزەرىكى
سوورى لە سەر كرا بوو .

بەككە لە كەرويشكە كان بە فیزو شكۆمەندى بەكەو ووتى : «ئەمە
كۆشكى پاشا كەمانەو ئەوئەش ئالاي وولتەكەمانە كە خوئىكى زورى لە
پىناودا رزاو .»

سەعدى و صياح بە ھەپەساوى بەو سەبرى بەكترىان كرد ، چوونە
كۆشكەكەو بۇ لاي پاشا ، پاشا ، كەرويشكىكى وورگن بوو ، چەند
كەرويشكىكى وورگنى تىرىشى لە دەور بوو ، سەعدى بەچرپە ووتى :
«ئەى لەو ! ئا ئەمە پاشا ، خو ھەر لە ئافرەتىكى سەك پر ئەچىت .»
صياح تى ئى خوړى و پى ئى ووت : «ووس بە ، دەمت بگرە .»

بەككە لەو كەرويشكەنەى دەورى پاشايان دابوو ووتى : «لەبەر ئەوئەى من
وەزىرى دەستە راستى شاي كەرويشكەم ، تكام وايە لە پاشاي مەزن كە
ئەم دوو بىگانە بە سزايەكى قورس بدرىن ، چۇنكە سەر پىچى يان لە
ياساي وولتەكەمان كرىدەو و ئى پرس ھاتوونەتە وولتەكەمانەو پاشا بە

صیاح و سعدی ووت : «راست بلین و درو مه کن ، چونتان توانی بیته وولآته که مانه وه ؟ کیش ناردوونی ؟» صیاح ووتی : «ئوهی راستی بیته کاتیک به دارستانه که دا ئه رویشتین ریگه مان هه له کردو وون بووین ، بی ئه وهی بزاینن بو کوی ئه چین به ناو دارستانه که دا ملان نا تا له پریکا خو مان له وولآته که ی ئیوه دا دی یه وه» .

پاشا ووتی «له وانه یه ریوی کافی دووژمنان به سیخووری ئیوه یان ناردی» .

سه عدی قیژاندی ووتی : «ریوی ؟ ئیمه ریویمان خوش ناویت و بگره زورییمان رق لی یان» .

صیاح ووتی : «له وولآتی ئیمه دا ریوی راو ئه نریت و ئه کوژی ، چونکه زیان به خش و چه په لن و دوژمنی ئیمه ی مرو فیشن» .

پاشا ، که ئه مه ی بیست دلّی زور خوش بوو ، پرسی و ووتی : «بی درو ئه وهی ئه یلیت وایه ؟» .

سه عدی و صیاح به جاریک هاواریان کرد : «ئیمه رفان له درویه ، راست ئه که یین» .

پاشا ووتی : «که واته ئیوه هاواریی که رویشکن ؟»

صیاح ووتی : «بی گومان ، بی گومان .. ئیمه که رویشکان زور خوش ئه وی» .

سه عدی به ده نگیکی نرم ، ئه مه شی ووت : «به تایه تی به برزای» .

پاشا وه لآمی دایه وه : «دهرگای وولآتی ئیمه له ناستی دوست و هاواری یانا کراوه یه و به شی دووژمنانیش هر به ندی و مردنه» .

صیاح ووتی : «ئیمه هاواریی ئیوه یین و زورییمان خوش ئه وین» . پاشا ووتی : «ئیسنا ئه توانن له گه ل دانای وولآتی که رویشکانا به ئاره زووی خو تان به ناو وولآته که مانا بگرین . دانای وولآتیش له هموو روویه که وه وه لآمی پرسیاره کانتان ئه داته وه ، دوی گه رانه که شتان وه ک دوو میوانی نازیز دینه وه لام بوکوشکی شاهانه» .

سه عدی و صیاح له گه ل دانای وولآتی که رویشکانا چونه دهره وه ، سه عدی له که رویشکه داناکه ی پرسی : «چون ئیوه قسه ئه که ن و که چی که رویشکه کافی لای ئیمه قسه ناکه ن ؟» .

که رویشکی دانا ووتی : «که رویشک که له وولآته که ی خو ی دهری قسه کردنی له بیر ئه چینه وه» .

صیاح لی ی پرسی : «چون تا ئیسنا مرو ف وولآته که ی ئیوه یان نه دوزیوه ته وه ؟ که رویشکه که ووتی : «وولآتی ئیمه به دارستانی چر چوار

دهوری گیراوه ، ئه وهی بیه ویت پی ی تی نجات تیابدا وون ئه بی ، نا چار ئه وه نده ئه گه ری تا له تاو ماندویتی به لادادی و ئه مریت . نازام ئیوه چون وا به ریکه ووت ریگارتان بووه ؟» .

صیاح و سه عدی و دانای که رویشکان به ناو کیلگه پان و به رینه کانا گه ران ، که رویشکیکی زوریان بیی کاریان ئه کرد ، صیاح په نجه ی بولای که رویشکه کان دریز کردو ووتی : «ئو که رویشکانه خه ریکی چین ؟» . دانای که رویشکان ووتی : «ئه وانه خه ریکی گیزه ر چاندن» . سه عدی ووتی : «ئای چه نده له رو لاوازن !» .

که رویشکی دانا ووتی : «له وولآتی ئیمه دا کومه لی که رویشکان دوو جورن ، جورنیکان ده و له مند و پیوستیان به کارکردن نی به له سه ر ئه رک و نازاری ئه وانی تر ئه زین که هر خه ریکی کار کردن و به ره می کاره که شیان بو خو یان نیه . بو ده سته ی به که مه که ده و له مند کانه» . سه عدی ووتی : «ئمه کاریکی نا ره وایه» .

دانای که رویشکان به گیزی به که وه ووتی : «جاریکی تر قسه ی وانه که ییت ، گه ر پاشان به مه بزانی فرمانی به ند کردنت ئه دات» .

صیاح ووتی : «بو چی له وولآتی ئیوه دا به ندیخانه هه به ؟» که رویشکه که ووتی : «یه کی ئیجگار زور» .

سه عدی ووتی : «ئه وانه ی تیا به ند ئه کرین کین ؟» . که رویشکه که ووتی : «هه رچی سه ر پیچی له فرمانه کافی پاشامان بکات» .

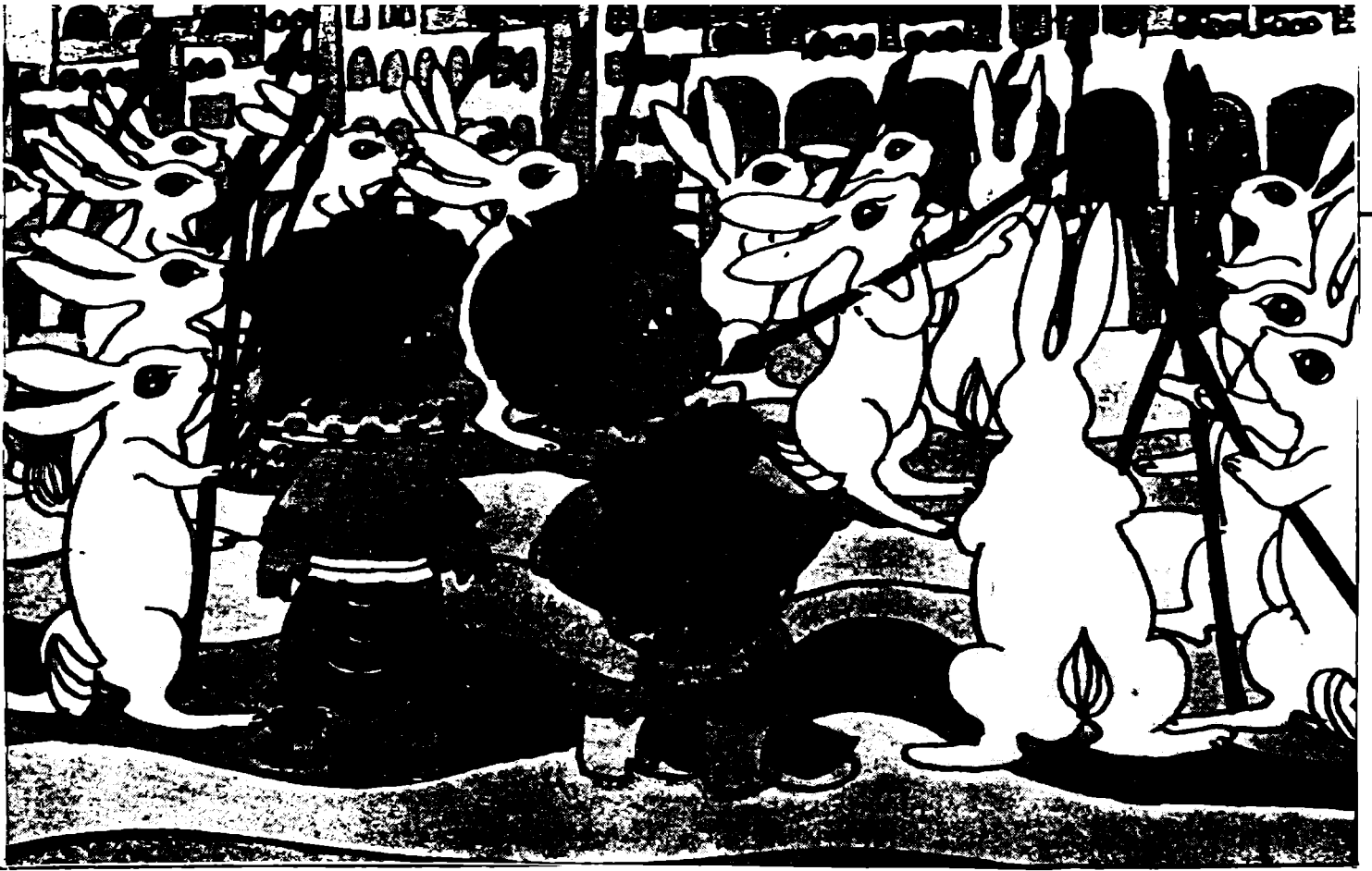
ئه وانه شی تیا به ند ئه کرین که به ره مه کانیا ن ناده ن به که رویشکه ده و له مند کانه» .

هر که صیاح و سه عدی ئه مه یان بیست گه لیک په ست و خه مبار بوون ، به دانای که رویشکانیا ن ووت : «با بگه ریینه وه ، تا له وه زیاتر چاومان به شی ناخو شتر نه که توه» .

هر سیکان گه رانه وه بوکوشکی شاهانه . هر که پاشا چاوی پی یان که ووت له دووره وه هاواری کرد : «ئیسنا پتان ئه سه لیم که من له پاشا که ی ئیوه دلّ فراوانتر به خشنده ترم . بریارم داوه سینی و خوانیکی رازاوه تان پیشکش بکه م» .

پاشا فرمانی دا خواردنه که یین ، له بهر ئه وهی صیاح و سه عدی زوریان برسی بوو ، هه رچی په ژاره و تووره یی به کیان هه بوو ، هممو یان له بیر چووه وه و زوریش دلّ خوش بوون . به خیرانی خواردنه که یان هیئا که گیزه ری گه وره گه وره بوو .

صیاح و سه عدی هر که چاویان به و گیزه ره گه ورا نه که ووت ، دایانه

ئەبىنەو ، رازى بو باشە ، رازى نەبوو چىت پى خوش بو بىكە .
 صياحو سەعدى خەويان لى كەوت ، بە نام ئەوئەندە پى نەچوو لە
 ھات و ھاوار خەبەريان بۆو ، بە زووى چوونە دەرەوہ ، كەرويشكىيان
 پى گى ىشت كە بە پرتاۋ راى ئەكردو زاہرە ترەك بو بو ، ھوى ئەو ھات و
 ھاوارەيان لى پىسى ، پى ئى ووتى : « رىوى پەلامارى وولتەكەيان داوون
 صياحو سەعدى گەرانەوہ بۆ ژورەكەى خويان و لە پەنجەرەكەوہ سەريان
 كرد وارپوى بەكان ئەو كەرويشكە لاوازو ئى دەسە ئاتانەيان شپزە كردوہ
 كە بەرەنگاريان ئەكردن ، چونكە ئەوئەندە ئى ھىز بوون بەرگەى شەر
 كردنيان نە ئەگرت ، كەرويشكە وورگ زلەكانىش لەبەر قەلەوى و وورگى
 نەك ھەر شەريان بۆ نەئەكرا ، بگرە ترسنوكىش بوون . صياحو ووتى : « با
 ئەم ھەلە لە دەست نەدەين و بۆى دەرچىن » . سەعدى ووتى : « دەى با
 ھەلىين » .

صياحو سەعدى بۆ ئەوئەى لە وولتەى كەرويشكان رزگاريان ئى ، وەكو
 شىت رايان ئەكرد ، ئى ئەوئەى گوى بدەنە ماندوو بوون ھەر رايان ئەكرد .
 لە پىر خويان لە كىلگەكانى دەوروبەرى شارەكەياندا دى بەوہ . لە
 خوشيا ھاواريان كردو ئى ئەوئەى پشويەك بدەن بەرەو كۆلانەكەى خويان
 كە مال و كەس و كارو ھاورپىكانيانى لى بوون ھەر رايان ئەكرد ..

ئەم چىرۆكەم لە كىتەبى «بلاد الأراب» ى زكريا تا مرەوہ گۆرپوہ .

قاقاى پىكە نىن ، پاشان ھەرىبەكەيان دەستى داہە گىزەرىنك و كەوتە قەپال
 لى گرتنى .

سەعدى بە صياحو ووت : « ئەگەر ماوہ بەك ئىرە بىئىنەوہ ئىمش
 ئەبىن بە كەرويشك » .

صياحو ووتى : « بچوو تووشى بەزمىكان مەكە » .

دواى نان خواردن ، صياحو بە پاشاى كەرويشكاني ووت :

« رىگەمان ئەدەبىت بەيانى بگەرىنەوہ بۆ وولتەكەى خومان ؟ » پاشا بە
 گالتە پى ھاتنىكەوہ پى كەنى ، ووتى : « ئەوئەى يىتە وولتەى ئىمە ھەرگىز
 جارنىكى تر بۆى ئى بە ئى بچىتە دەرەوہ » صياحو بە نارەزائى بەكەوہ ووتى
 : « ئاى لەوہ ، ئەم قسانە چى بە ؟ » پاشا ووتى : « ئەگەر ماوہ تان بدەين
 بۆژوئەوہ بۆ وولتەى خوتان كى ئەلى سەبىنى خەلىكىكى زورمان ناھىننە سەرو
 قەلاجومان تى ناخەن ؟ » .

صياحو سەعدى ھەرچەندە بە ئىنيان داہە كەشتى وا ھەرگىز
 روونادات و نىپنى وولتەكەيان لای ھىچ كەسىك نادركىن ، سوودى نەبوو
 ، پاشاى كەرويشكان ھەر لە سەر قەسى خوى بوو پاشان فرمانى پى كردن
 كە بچن بنون ، فرمانەكەيان جى بەجى كرد ، بە نام ھەر كە دەرگای ئەو
 ژورەريان داخست كە بويان تەرخان كرابوو ، سەعدى بە صياحو ووت :
 « ئەمە باش بو ؟ ھەر پىت ئەلىم لىم گەرى با پەلاماريان بدەم ئەلىت
 جارى وازىنەوہ دان بە خوتنا بگرە » .

صياحو ووتى : « ئىستا كاتى خەوتە ، سەبى جارنىكى تر لە گەلىدا خەرىك